

بررسی اثر درشت دانه، نسبت آب به مواد سیمانی و میکروسیلیس بر یخ‌زدگی بتن با مقاومت زیاد

داود مستوفی نژاد^{*} و سید مهدی حسینیان^{**}

دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان

گروه عمران، دانشگاه بولعلی سینا همدان

(دریافت مقاله: ۱۰/۸۳ - دریافت نسخه نهایی: ۲۹/۱/۸۵)

چکیده - مشخصات اجزای بتن بر خصوصیات دوام بتن با مقاومت بالا و یا با عملکرد بالا در مقابل یخ‌بندان تاثیر بهسازی خواهند گذاشت. بدون شک تشخیص دقیق این ارتباط، به انتخاب صحیح نوع و درصد اجزای بتن در هر پروژه مشخص منجر خواهد شد. هدف از این تحقیق، بررسی امکان دستیابی به مدل‌های تجربی-ریاضی برای تبیین اثرات یخ‌زدگی بر بتن با مقاومت بالاست. در این راستا نقش مقاومت فشاری دو نوع درشت دانه (آهکی و کوارتزیتی)، مقادیر مختلف میکروسیلیس جایگزینی (۰،۰۵، ۰،۱۰ و ۰،۱۵ درصد)، و نسبت آب به مواد سیمانی (۰/۴ و ۰/۳۰ و ۰/۲۵) در کنار تعداد سیکل‌های ذوب و انجام دبروی دوام بتن با مقاومت بالا در برابر یخ‌بندان مورد بررسی قرار گرفت. در مجموع ۴۳۲ نمونه بتن با مقاومت بالا ساخته و تحت آزمایش ذوب و انجام دبروی دوام بتن با مقاومت بالا در برابر یخ‌بندان ارزیابی شد.

واژگان کلیدی : دوام بتن در برابر ذوب و انجام داد. نسبت آب به مواد سیمانی، میکروسیلیس، درشت دانه، مقاومت فشاری، تغییر طول، تغییر حجم، جذب آب.

An Investigation of Coarse Aggregate, Water-Cement Ratio, and Silika Fume on Frost Resistance of HS Concrete

D. Mostofinejad and M. Hoseinian

Department of Civil Engineering, Isfahan University of Technology
Department of Civil Engineering, Hamedan Buali Sina University

Abstract: It is well known that the characteristics of concrete components greatly affect the durability of high strength/high performance (HS/HP) concrete against frost action. Undoubtedly, precise recognition of this relationship leads

** - مری

* - دانشیار

to appropriate selection of the type and proportions of concrete components in any particular project. In the current study, the aim is to investigate the possibility of developing some mathematical-experimental models to explain the frost resistance of high-performance concrete, regarding the role of some of its main components. To do so, the effects of four key elements, i.e. water, silica fume, coarse aggregate, and number of freeze-thawing cycles, were studied on the frost resistance of HS/HP concrete were studied. 24 concrete mix designs including 3 ratios of water to cementitious materials, i.e. 0.4, 0.3, and 0.25; 4 ratios of silica fume to cementitious materials, i.e. 0, 5, 10, and 15 percent; and 2 types of coarse aggregates, i.e. Limestone and Quartzite were utilized for HS/HP concrete. Overall, about 432 concrete cubes were cast, cured and tested under freeze-thaw cycles. Finally, some models were proposed for describing the frost resistance of high strength concrete.

Keywords: *Freeze-thaw durability, Compressive strength, Water-cement ratio, Length change, Weight change, Absorption, Silica fume.*

فهرست علائم

مقاومت فشاری سنگ کوارتزیتی	$f_{a,Q}$	متوسط میزان جذب آب نمونه‌های بتنی	\bar{A}_b
مقاومت ۶۳ روزه	$f'_{c_{63}}$	میزان جذب آب نمونه‌های بتنی	A_b
متوسط مقاومت فشاری	f'_c	میزان خطای مقاومت فشاری تخمینی	Erf_c
تعداد سیکلهای ذوب و انجماد	N	میزان خطای درصد تغییر طول تخمینی	$Er_{\Delta L/L}$
ضریب همبستگی	R^2	میزان خطای درصد جذب آب تخمینی	Er_{Ab}
درصد میکروسیلیس جایگزینی سیمان	SF	میزان خطای درصد کاهش وزن تخمینی	$Er_{\Delta M/M}$
میزان جذب آب حالت اشباع با سطح خشک	$w_{SSD, Q}$	مقاومت فشاری درشت دانه	f_a
نسبت آب به مواد سیمانی	W/C	مقاومت فشاری سنگ آهکی	$f_{a,L}$
میزان تغییر طول	$\Delta L/L$	مقاومت فشاری بتن	f'_c
میزان تغییر وزن	$\Delta M/M$	مقاومت ۲۸ روزه	$f'_{c_{28}}$
درصد وزنی میکروسیلیس جایگزینی سیمان	SF/C	مقاومت ۸۰ روزه	$f'_{c_{80}}$

۱- مقدمه

می‌شود. از آنجایی که ابداع چنین روشهایی به تازگی مورد توجه قرار گرفته‌اند، در این مقاله سعی می‌شود تاثیر یخ زدن و آب شدن متناوب بر بتن با مقاومت بالا، مورد بررسی و مدلسازی قرار گیرد. میزان خرابی ناشی از تناوبهای یخ زدن و آب شدن، از پوسته شدن سطحی تا تجزیه کامل بتن تغییر می‌کند. این خرابیها از سطوح خارجی بتن آغاز می‌شوند و به عمق آن گسترش می‌یابند. خسارات ناشی از یخ زدگی بتن را می‌توان از چند طریق بررسی کرد که متداولترین روش، اندازه‌گیری تغییرات مدول الاستیستیتی دینامیکی نمونه است. این مدول نمایانگر تغییرات تقریباً خالص الاستیک در بتن است و تحت تاثیر

امروزه خرابیهای بتن نظر اکثر کارشناسان بتن را به خود معطوف داشته‌است. هزینه مرمت پاره‌ای از این خرابیها حتی بالاتر از هزینه ساخت سازه براورده شده است؛ لذا عمر مفید بتن در زمان طرح و ساخت سازه باید بررسی و مورد تضمین قرار گیرد.

یخ زدن و آب شدن‌های متوالی یکی از دلایل عمده خرابیهای بتن است. این نوع خرابی در مناطق سردسیر ایران به خصوص در مناطق غربی و شمال غربی بسیار رایج است. در این رابطه به منظور اعمال ضوابط فنی و رعایت اصول طراحی دوام سازه‌های بتنی، نیاز مبرمی به مدل‌های ساده و کارا احساس

نشان می‌دهند. در نمونه‌های بتنی این محققان بعد از ۱۰۰ سیکل، در بتن بدون هوا ۸۰٪ و در بتن هوادار ۴۰٪ فاکتور دوام کاهش یافت. بعد از ۲۵۰ سیکل ذوب و انجماد، بتن بدون هوا و بدون میکروسیلیس به فاکتور دوام ۶۰٪ رسید، در حالی که نمونه‌های بدون میکروسیلیس و هوادار هیچگونه تخریبی نداشتند. آنها علت را این طور بیان داشتند که به دلیل مصرف زیاد میکروسیلیس، فاصله حباب‌های هوا افزایش یافته که این امر باعث کاهش دوام بتن میکروسیلیسی شده است. میزان هوای بتن تازه در بتن هوادار برابر با ۵٪ در نظر گرفته شده بود [۳].

در سال ۱۹۹۲ اثر مراقبت از بتن در آب اشباع به مدت ۷، ۱۴، ۲۱ و ۵۶ روز و قبل از وقوع یخ‌بندان، بر دوام بتن در مقابل سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن توسط کوهن و همکاران مورد بررسی قرار گرفت. بتن مورد استفاده، بتن بدون هوای با مقاومت بالا با نسبت آب به سیمان ۰/۳۵ بود. آنها در تحقیقات خود به نتایج زیر رسیدند [۴]:

۱- تحت سیکلهای یخ‌بندان، رفتار بتن معمولی با بتن حاوی میکروسیلیس متفاوت است. این تحقیقات نشان می‌دهند که میکروسیلیس مقاومت در مقابل یخ‌زدن بتن را بهبود می‌بخشد.

۲- به عقیده آنها به نظر نمی‌رسد که میکروسیلیس دوام ذاتی بتن در برابر یخ‌بندان را بهبود نبخشد.

۳- به نظر نمی‌رسد که افزایش مراقبت از بتن معمولی و میکروسیلیسی هوادار از ۷ روز به ۱۴، ۲۱ و ۵۶ روز، اثری بر دوام بتن در برابر یخ‌بندان داشته باشد.

۴- به عقیده آنها استفاده از استاندارد ASTM C666 برای تعیین دوام بتن حاوی میکروسیلیس در برابر یخ‌بندان، روش مناسبی است.

تحقیقات دیگری توسط هوتون در سال ۱۹۹۳ برای بررسی اثر ۰ تا ۲۰ درصد میکروسیلیس جایگزین سیمان بر دوام بتن در مقابل سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن، حمله سولفاتها، واکنش قلایی سنگدانه‌ها و خواص مکانیکی [۵]،

خوش واقع نمی‌شود. کاهش در این مدول پس از تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن، نمایانگر صدمه دیدن بتن می‌باشد. با این روش می‌توان قبل از اینکه خسارات وارد بر بتن با چشم و یا هر روش دیگر مشاهده شود، به وجود آن پی‌برد [۱]. با این وجود به جز اندازه‌گیری تغییرات مدول الاستیسیتیه دینامیکی، روش‌های دیگری نیز برای سنجش خرابی بتن در اثر یخ‌زدگی، از جمله اندازه‌گیری تغییر در وزن و حجم توسط محققان به کار گرفته می‌شود [۱].

تا کنون اطلاعات کم (و حتی متضاد) در خصوص یخ‌زدن و آب شدن بتن‌های با مقاومت بالا ارائه شده است. فیلئو در سال ۱۹۸۶ نتایج عالی برای دوام بتن‌های با مقاومت بالا با نسبت آب به سیمان ۰/۲۵ تا ۰/۳۵ با یا بدون حباب هوا منتشر کرده است. او نتایج بدست آمده را ناشی از کاهش شدید آب قابل یخ‌زدن و همچنین بالا بودن مقاومت کششی در بتن‌های با مقاومت بالا دانسته است. در حالی که واپتینگ در سال ۱۹۸۷ نتایج معکوسی در خصوص ضعف بتن‌های با مقاومت بالا در مقابل سیکلهای متناوب یخ‌زدن و آب شدن منتشر کرده است [۲].

در همین راستا بورگ و اوست در سال ۱۹۹۲، دوام پنج بتن با مقاومت بالای بدون هوای در برابر یخ‌بندان بررسی کردند. نسبت آب به مواد سیمانی بین ۰/۲۲ تا ۰/۲۹ در نظر گرفته شده بود و مقاومت ۲۸ روزه نمونه‌های استوانه‌ای 300×150 میلی‌متر و عمل آوری شده در رطوبت، بین ۸۰ تا ۱۲۱ MPa متغیر بود. میزان میکروسیلیس مصرفی دارای بازه‌ای در محدوده ۰ تا ۱۶ درصد بود. در بین این پنج بتن، تنها بتن با مقاومت بالاتر، نسبت آب به سیمان کمتر و دارای بیشترین مقدار میکروسیلیس، بدون هیچ گونه تخریب، ۱۴۰۰ سیکل را تحمل کرد. این در حالی بود که چهار بتن دیگر در اثر سیکلهای ذوب و انجام داد تخریب شدند [۳].

در سال ۱۹۹۱، گالیوتو و همکاران دوام بتن میکروسیلیسی را در برابر یخ‌بندان بررسی کردند. میزان میکروسیلیس مورد استفاده ۲۰ درصد بود. آنها به این نتیجه رسیدند که بتن‌های میکروسیلیسی با و بدون هوای دوام کمی در برابر یخ‌بندان از خود

برخی هنوز ناشناخته باقی مانده‌اند؛ پاره‌ای تحت کترول بوده و پاره‌ای دیگر خارج از کترول هستند. از جمله عوامل شناخته شده و تحت کترول، می‌توان به مواردی از قبیل مقدار آب مصرفی، مقدار مواد سیمانی، نسبت آب به مواد سیمانی، مقدار میکروسیلیس جایگزینی، حجم درشت دانه بر حسب نسبتی از حجم کل بتن، بزرگترین بعد درشت دانه، بافت و شکل ظاهری درشت دانه، مدول الاستیستیتۀ درشت دانه، روانی بتن، تراکم بتن، شرایط عمل آوری، عمر بتن، چگالی بتن، نوع سیمان، شکل و اندازه نمونه‌بنتی، درصد هوای محبوس در بتن، میزان حبابهای هوای ایجاد شده در بتن، تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن، سرعت یخ‌بندان، میزان اشباع قبل از شروع یخ‌بندان و ... اشاره کرد. هدف از این تحقیق، دستیابی به مدل‌های تجربی- ریاضی برای تعیین اثرات یخ‌زدگی بر بتن با مقاومت بالا، با لحاظ کردن بعضی از عوامل موثر بر دوام است. اثرات یخ‌زدگی از سنجش افت مقاومت فشاری و نیز مشاهدات بر روی تغییر طول، وزن یا میزان جذب نمونه‌های بتنی بررسی می‌شود. بدین منظور با انجام آزمایش یخ‌زدن و آب شدن بر روی نمونه‌های مختلف، سعی می‌شود، ارتباط مناسب بین مشخصات ملات و درشت دانه، درصد هوای دوام بتن با مقاومت بالا در برابر یخ‌بندان، برقرار شود. دو جزء بتن‌های با مقاومت بالا (ملات و سنگدانه) را در یک تقسیم بندی دیگر، می‌توان بر اجزای اصلی درشت دانه، ریزدانه، سیمان، میکروسیلیس، آب و فوق روان کننده تقسیم کرد. از میان اجزای فوق به بررسی نقش مقاومت فشاری درشت دانه‌ها، مقادیر مختلف میکروسیلیس و آب در کنار تعداد سیکلهای یخ‌بندان بر روی دوام بتن‌های با مقاومت بالا در برابر یخ‌بندان پرداخته شده است. این در حالی است که از نقش سایر مشخصات درشت دانه (درصد حجمی در بتن، دانه بندی، بزرگترین اندازه دانه‌ها، شکل و بافت سطحی دانه‌ها و ...)، و نیز از نقش ریزدانه و فوق روان کننده، نوع سیمان، سرعت یخ‌بندان و میزان اشباع نمونه‌ها، با ثابت نگه داشتن آنها صرف‌نظر شده است. براساس اطلاعات نگارندگان، اگرچه اثر برخی از عوامل سازنده

توسط مرزوک و جیانگ در سال ۱۹۹۴ در مورد اثر سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن بر روی خواص بتن با مقاومت بالا [۶]، و توسط باوزر و همکاران در سال ۱۹۹۶ در مورد اثر سنگدانه‌ها بر دوام بتن حاوی میکروسیلیس در برابر یخ‌بندان انجام گرفت [۷]. نتایج تحقیقات آنها به این قرار است. در تحقیقات هوتون افزایش ۱۰ درصد میکروسیلیس جایگزین سیمان، برای مقاومت در برابر یخ‌زدن و آب شدن کافی تشخیص داده شد [۵]. مرزوک و جیانگ یه این نتیجه رسیدند که مدول الاستیستیتۀ دینامیکی نسبی بتن با مقاومت بالا بعد از سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن، بیشتر از مدول الاستیستیتۀ دینامیکی در بتن معمولی است [۶] و باوزر و همکاران به این نتیجه رسیدند که در بتن با سنگدانه‌های معمولی با افزایش درصد مواد سیمانی، دوام در برابر یخ‌بندان کاهش یافت. اما در بتن دارای سنگدانه‌های سبک، عکس این عمل اتفاق افتاد. به عبارت دیگر با افزودن میکروسیلیس، دوام بتن در برابر یخ‌بندان افزایش یافت.

همچنین در سال ۱۹۹۷ در مرکز تکنولوژی بتن پیشرفتۀ کانادا، تحقیقاتی در زمینه تاثیر میکروسیلیس بر دوام بتن توسط مالهوترا انجام گرفت. بتن مورد استفاده، بتن هودار شامل ۰ تا ۳۰ درصد وزنی میکروسیلیس جایگزین سیمان با نسبت آب به مواد سیمانی ۴/۰ بود. نتایج آزمایشها به این شرح است که استفاده از میکروسیلیس باعث بهبود دوام بتن در برابر سیکلهای متناوب یخ‌زدن و آب شدن می‌شود؛ مگر بتن‌هایی که شامل ۲۰ تا ۳۰ درصد میکروسیلیس‌اند. مالهوترا علت این امر را این طور بیان داشت که مقدار زیاد میکروسیلیس، باعث ایجاد یک ماتریس سیمان با چگالی زیاد می‌شود که ممکن است اثر معکوس بر روی توانایی تغییر شکل بتن در برابر فشار ناشی از انبساط آب یخ‌زده داشته باشد [۸].

۲- هدف

پارامترهای زیادی بر دوام بتن‌های معمولی و بتن با مقاومت بالا در مقابل یخ‌بندان نقش دارند که برخی شناخته شده و

۴- روش انجام تحقیق

در تحقیق حاضر برای بررسی اثر نسبت آب به مواد سیمانی بر دوام بتن در برابر یخ‌بندان، از سه نسبت ۰/۳۰، ۰/۲۵ و ۰/۴ استفاده شد. همچنین برای بررسی اثر میکروسیلیس جایگزینی، از چهار درصد ۰، ۵، ۱۰ و ۱۵، و برای بررسی نوع سنگدانه از دو نمونه درشت دانه (آهکی و کوارتزیتی)، با دانه بندی مشابه) در سه سیکل یخ‌زدن و ذوب شدن (۴۵ سیکل همزمان با سن ۲۸ روزه بتن، ۱۵۰ سیکل و ۲۰۰ سیکل) و با سه تکرار برای هر آزمایش بهره گرفته شد. نمونه‌هایی که تحت اثر سیکلهای متناوب یخ‌زدن و آب شدن قرار می‌گرفتند، به مدت ۱۴ روز قبل از شروع آزمایش یخ‌بندان درون حوضچه‌های آب به صورت مستغرق نگهداری شدند. آزمایش یخ‌زدن و آب شدن طبق ASTM C-666B روی نمونه‌ها انجام گرفت [۱۰]. بنابر توصیه‌های این استاندارد، هر سیکل یخ‌زدن و آب شدن ۳ ساعت به طول انجامید که در ۰/۲۰٪ این زمان، نمونه‌ها در حالت غیر انجدام، و در ۰/۸۰٪ زمان فوق، نمونه‌ها در حالت انجدام قرار گرفتند. به دلیل انجام سیکلهای یخ‌بندان توسط نیروی انسانی و نیز به دلیل محدودیت زمان کاری آزمایشگاه، در هر شبانه روز تنها انجام سه سیکل ذوب و انجدام امکان‌پذیر بود؛ بدین ترتیب در زمانی که اعمال سیکلها متوقف بود (عمدتاً در شب)، بنا به توصیه استاندارد ASTM C-666، نمونه‌ها در حالت انجدام قرار گرفتند. پس از تکمیل سیکلهای متناوب یخ‌زدن و آب شدن مورد نظر، از افت مقاومت فشاری^۳ بتن، درصد کاهش طول^۴ و وزن^۵ آن، و همچنین از میزان جذب آب^۶ بتن به عنوان معیارهایی برای سنجش میزان دوام بتن در برابر یخ‌بندان استفاده شد.

در جدولهای (۱) و (۲)، طرح اختلاط بتن با مقاومت بالا به صورت خلاصه ارائه شده است. به دلیل کثربت تعداد نمونه‌ها و محدودیت حجم دستگاهی که آزمایش یخ‌زدن و آب شدن با آن انجام می‌گرفت، تمام نمونه‌ها از نوع مکعبی به ابعاد ۷۰ میلی‌متر در نظر گرفته شدند.

بتن‌های با مقاومت بالا به صورت جداگانه توسط محققان مورد بررسی قرار گرفته است، اما تاکنون مطالعه جامعی در زمینه اثر هم‌زمان مقادیر مختلف چهار عنصر میکروسیلیس، درشت دانه، آب و تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن بر دوام بتن با مقاومت بالا، در برابر یخ‌بندان انجام نشده است. ارائه مدل‌های تجربی- ریاضی که میان دوام بتن‌های با مقاومت بالا بر حسب مشخصات اجزای شاخص آن باشد، می‌تواند افق تازه‌ای در شناخت هر چه بهتر دوام چنین بتن‌هایی در برابر یخ‌بندان بگشاید. با داشتن مدل ریاضی اثر متقابل بین میکروسیلیس، سنگدانه و نسبت آب به مواد سیمانی در کنار تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن، می‌توان بتنی با مقاومت بالا و یا با عملکرد بالا ساخت که در برابر سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن مقاوم باشد. نتایج حاصل برای استفاده در مناطق سردسیر دنیا به ویژه کشور عزیzman ایران بسیار مناسب خواهند بود.

۳- مصالح مورد استفاده

- مصالحی که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفتند، عبارت‌اند از:
- سیمان پرتلند نوع I (منطبق بر استاندارد ۱۵۰ ASTMC-150 [۹])
 - میکروسیلیس با چگالی ۲/۲۱ و درصد خلوص بیش از ۹۹٪، ($\text{SiO}_2 > 99\%$)
 - ریزدانه آهکی، با مدول نرمی ۲/۴۶، چگالی ۲/۴۷۸، جذب آب ۱/۶٪ و رطوبت طبیعی ۰/۰۳٪
 - درشت دانه شکسته آهکی و کوارتزیتی^۱ با حداقل قطر ۹/۵ میلی‌متر. درشت دانه‌های آهکی و کوارتزیتی به ترتیب چگالی ۲/۶۴ و ۲/۸۴۹، و وزن مخصوص خشک و میله خورده^۲ ۱۴۶۰ kg/m³ و ۱۷۰۰ kg/m³ داشتند. همچنین درصد جذب آب آنها برای درشت دانه‌های آهکی ۱/۶٪، و برای درشت دانه‌های کوارتزیتی ۰/۰۴٪ بود.
 - فوق روان کننده ملامین فرمالدئید سولفانات^۳، به صورت محلول ۰/۴۰٪ پودر فوق روان کننده خالص و ۰/۶۰٪ آب)، و با چگالی ۱/۲۴۷

جدول ۱- نسبت‌های وزنی طرح اختلاط بتن با درشت دانه آهکی

آب (kg/m ³)	فوق روان کننده (kg/m ³)	درشت دانه (kg/m ³)	ریزدانه (kg/m ³)	میکروسیلیس (kg/m ³)	سیمان (kg/m ³)	میکروسیلیس به مواد سیمانی	آب به مواد سیمانی
۱۶۹	۱۲	۱۰۵۶	۷۴۳	۰	۴۰۰	۰	۰/۴
			۷۳۶	۲۰	۳۸۰	۵	
			۷۲۹	۴۰	۳۶۰	۱۰	
			۷۲۳	۶۰	۳۴۰	۱۵	
۱۵۴	۲۱	۱۰۵۶	۶۸۲	۰	۵۰۰	۰	۰/۳
			۶۷۴	۲۵	۴۷۵	۵	
			۶۶۵	۵۰	۴۵۰	۱۰	
			۶۵۷	۷۵	۴۲۵	۱۵	
۱۴۳	۳۶	۱۰۵۶	۵۹۲	۰	۶۰۰	۰	۰/۲۵
			۵۸۱	۳۰	۵۷۰	۵	
			۵۷۳	۶۰	۵۴۰	۱۰	
			۵۶۳	۹۰	۵۱۰	۱۵	

جدول ۲- نسبت‌های وزنی طرح اختلاط بتن با درشت دانه کوارتزیتی

آب (kg/m ³)	فوق روان کننده (kg/m ³)	درشت دانه (kg/m ³)	ریزدانه (kg/m ³)	میکروسیلیس (kg/m ³)	سیمان (kg/m ³)	میکروسیلیس به مواد سیمانی	آب به مواد سیمانی
۱۶۷	۱۳	۱۱۴۰	۷۴۳	۰	۴۰۰	۰	۰/۴
			۷۳۶	۲۰	۳۸۰	۵	
			۷۲۹	۴۰	۳۶۰	۱۰	
			۷۲۳	۶۰	۳۴۰	۱۵	
۱۵۱	۲۱	۱۱۴۰	۶۸۲	۰	۵۰۰	۰	۰/۳
			۶۷۴	۲۵	۴۷۵	۵	
			۶۶۵	۵۰	۴۵۰	۱۰	
			۶۵۷	۷۵	۴۲۵	۱۵	
۱۴۰	۳۶	۱۱۴۰	۵۹۲	۰	۶۰۰	۰	۰/۲۵
			۵۸۱	۳۰	۵۷۰	۵	
			۵۷۳	۶۰	۵۴۰	۱۰	
			۵۶۳	۹۰	۵۱۰	۱۵	

۵- تأثیر تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن بر مقاومت فشاری بتن

۵- مقاومت فشاری بتن در معرض سیکلهای یخ‌بندان

جدول (۵) ارائه دهنده افت متوسط مقاومت فشاری بتن (متوسط بهازای چهار درصد متفاوت میکروسیلیس جایگزینی) بعد از ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ سیکل یخ‌زدن و آب شدن متوالی را نشان می‌دهد.

جدول (۴) نیز نتایج آزمایش مقاومت فشاری بتن شاهد در سینین ۲۸، ۶۳ و ۸۰ روزه (هم‌زمان با اتمام سیکلهای ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰) را نشان می‌دهد.

جدول (۳) نتایج آزمایش مقاومت فشاری بتن بعد از ۴۵ و ۱۵۰ سیکل یخ‌زدن و آب شدن متوالی را نشان می‌دهد.

جدول (۴) نیز نتایج آزمایش مقاومت فشاری بتن شاهد در سینین ۲۸، ۶۳ و ۸۰ روزه (هم‌زمان با اتمام سیکلهای ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰) را نشان می‌دهد.

جدول ۳- مقاومت فشاری بتن‌های ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی (بر حسب مگاپاسکال) در معرض سیکل‌های یخ‌بندان

بتن با درشت دانه کوارتزیتی			بتن با درشت دانه آهکی			SF (%)	W/C
f_c At 200 Cycles	f_c At 150 Cycles	f_c At 45 Cycles	f_c At 200 Cycles	f_c At 150 Cycles	f_c At 45 Cycles		
۵۹/۸۶	۶۶/۴۲	۷۲/۵۶	۳۰/۸۳	۴۲/۷۴	۵۶/۰۳	۰	۰/۴
۷۲/۱۱	۷۶/۸۴	۷۹/۶۳	۵۱/۸۷	۶۰/۲۸	۶۴/۹۷	۵	
۸۳/۶۰	۸۴/۲۸	۸۴/۶۱	۶۶/۷۷	۶۷/۷۲	۶۸/۵	۱۰	
۸۰/۴۷	۸۰/۶۲	۸۰/۷۰	۶۱/۹۷	۶۴/۹۹	۶۶/۳۳	۱۵	
۷۳/۷۸	۷۸/۴۲	۸۱/۰۳	۵۴/۷۷	۶۳/۲۳	۷۰/۲۸	۰	
۸۲/۲۶	۸۴/۸۲	۸۶/۰۵	۶۵/۷۸	۷۲/۰۱	۷۴/۷۸	۵	
۹۵/۲۳	۹۰/۶۱	۹۵/۸۱	۸۳/۲۸	۸۴/۱۷	۸۴/۷۲	۱۰	
۹۰/۰۸	۸۹/۴۶	۸۹/۹۹	۷۸/۴۴	۷۹/۴۴	۸۰/۲۳	۱۵	
۸۶/۳	۸۷/۸	۸۹/۷۵	۶۸/۳۴	۷۳/۳۴	۷۵/۳۹	۰	۰/۲۵
۹۶/۳۶	۹۷/۵۳	۹۷/۸۵	۷۶/۵۰	۷۹/۲۹	۸۰/۳۶	۵	
۱۰۸/۸۴	۱۰۹/۰۹	۱۰۹/۰۹	۸۶/۲۶	۸۶/۶۳	۸۶/۷۹	۱۰	
۱۱۰/۴۹	۱۱۰/۹	۱۱۱/۱۷	۸۳/۰۴	۸۳/۸۰	۸۴/۳۲	۱۵	

جدول ۴- مقاومت فشاری بتن‌های شاهد ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی

بتن با درشت دانه کوارتزیتی			بتن با درشت دانه آهکی			SF (%)	W/C
f_c ۸۰ (MPa)	f_c ۶۳ (MPa)	f_c ۲۸ (MPa)	f_c ۸۰ (MPa)	f_c ۶۳ (MPa)	f_c ۲۸ (Mpa)		
۹۰/۶	۸۷/۹۸	۷۹/۴	۷۵/۲۲	۷۲/۱۴	۶۵/۷	۰	۰/۴
۹۵/۵	۹۱/۶۸	۸۵/۸	۸۲/۱۸	۷۸/۶	۷۱/۸۷	۵	
۱۰۰/۰۷	۹۶/۰۶	۹۰/۹۸	۸۷/۴۹	۸۳/۰۹	۷۵/۶۱	۱۰	
۹۷/۸۱	۹۳/۲۱	۸۶/۸۲	۸۲/۷۴	۷۹/۲۹	۷۲/۳۵	۱۵	
۹۹/۷۵	۹۰/۸۱	۸۸/۲۷	۸۵/۱	۸۱/۷	۷۹/۸	۰	۰/۲۵
۱۰۴/۷۶	۱۰۰/۰۱	۹۲/۷۱	۹۰/۹۵	۸۵/۳	۸۲/۶۲	۵	
۱۱۶/۴۱	۱۱۰/۰۸	۱۰۳/۰۲	۱۰۵/۹۱	۹۸/۷۷	۹۱/۱	۱۰	
۱۰۹/۴۵	۱۰۵	۹۶/۸۶	۱۰۳/۹۱	۹۵/۷۸	۸۸/۲۲	۱۵	
۱۱۰/۲۳	۱۰۵/۸۲	۷۹/۲۱	۸۹/۹۱	۸۶/۳۱	۸۴/۳۸	۰	۰/۲۵
۱۱۹/۴۲	۱۱۴/۶۴	۱۰۵/۳۱	۹۵/۵۳	۹۱/۷۹	۸۸/۵۱	۵	
۱۳۱/۳	۱۲۶/۰۵	۱۱۷/۳	۱۱۰/۰۵	۱۰۳/۸۱	۹۴/۶۶	۱۰	
۱۳۳/۰۵	۱۲۷/۷۳	۱۱۹/۰۴	۱۱۷/۱۶	۱۰۸/۴۷	۹۷/۳۷	۱۵	

جدول ۵- تأثیر تعداد سیکل‌های یخ‌زدن و آب شدن متناوب بر مقاومت فشاری بتن

نسبت آب به مواد سیمانی			f_c at 150 cycles/ f_c at 45 cycles	بتن با درشت دانه آهکی
۰/۹۹	۰/۹۶	۰/۹۲		
۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۰	f_c at 200 cycles/ f_c at 150 cycles	بتن با درشت دانه کوارتزیتی
۰/۹۶	۰/۹۱	۰/۸۳	f_c at 200 cycles/ f_c at 45 cycles	
۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۷	f_c at 150 cycles/ f_c at 45 cycles	کوارتزیتی
۰/۹۹	۰/۹۸	۰/۹۶	f_c at 200 cycles/ f_c at 150 cycles	
۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۳	f_c at 200 cycles/ f_c at 45 cycles	

جدول ۶- رشد مقاومت فشاری بتن شاهد در طول زمان

۰/۲۵	۰/۳	۰/۴	نسبت آب به مواد سیمانی	
۱/۰۸	۱/۰۵	۱/۰۱	f_c^{28}/f_c^{63}	بتن با درشت دانه آهکی
۱/۰۵	۱/۰۶	۱/۰۴	f_c^{63}/f_c^{80}	
۱/۱۴	۱/۱۶	۱/۱۵	f_c^{28}/f_c^{80}	
۱/۱۲	۱/۰۹	۱/۰۸	f_c^{28}/f_c^{63}	بتن با درشت دانه کوارتریتی
۱/۰۴	۱/۰۴	۱/۰۴	f_c^{63}/f_c^{80}	
۱/۱۶	۱/۱۲	۱/۱۲	f_c^{28}/f_c^{80}	

جدول ۷- تأثیر نسبت آب به مواد سیمانی بر مقاومت فشاری بتن در طول سیکل‌های یخ‌بندان

$\bar{f}_c(W/C = 0.25)$ $f_c(W/C = 0.4)$	$\bar{f}_c(W/C = 0.3)$ $f_c(W/C = 0.4)$	$\bar{f}_c(W/C = 0.25)$ $f_c(W/C = 0.3)$	تعداد سیکل‌های یخ‌بندان	بتن ساخته شده با درشت دانه
۱/۲۸	۱/۲۱	۱/۰۶	۴۵	آهکی
۱/۴	۱/۲۸	۱/۰۹	۱۵۰	
۱/۵۸	۱/۳۹	۱/۱۳	۲۰۰	
۱/۲۸	۱/۱۱	۱/۱۵	۴۵	کوارتریتی
۱/۳۲	۱/۱۳	۱/۱۶	۱۵۰	
۱/۳۶	۱/۱۶	۱/۱۸	۲۰۰	

جدول ۸- تأثیر نوع درشت دانه بر مقاومت فشاری بتن در طول سیکل‌های یخ‌بندان

نسبت مقاومت فشاری سنگ	نسبت جذب آب سنگ	W/C			تعداد سیکل‌های یخ‌بندان	نسبت مقاومت فشاری بتن
$f_{a,Q}/f_{a,L}$	$w_{SSD,Q}/w_{SSD,L}$	0.25	0.3	0.4		
۳/۲۱	۰/۶۷	۱/۲۵	۱/۱۴	۱/۲۴	۴۵	$\bar{f}_{c,L}/\bar{f}_{c,Q}$
		۱/۲۵	۱/۱۷	۱/۳۳	۱۵۰	
		۱/۲۸	۱/۲۲	۱/۴۷	۲۰۰	

اساس تغییر نسبت آب به مواد سیمانی ارائه می‌دهد. همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود، کاهش نسبت آب به مواد سیمانی منجر به افزایش مقاومت فشاری بتن در حین یخ‌بندان شده است. مطابق این جدول هر چه تعداد سیکل‌های یخ‌بندان افزایش می‌یابد، اثر کاهش نسبت آب به مواد سیمانی بر افزایش مقاومت فشاری بتن در حین یخ‌بندان آشکارتر می‌شود.

۳-۵- تأثیر نوع درشت دانه بر مقاومت فشاری بتن در

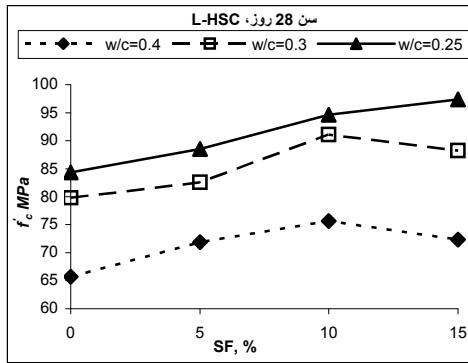
عرض یخ‌بندان

جدول (۸) نسبت متوسط مقاومت فشاری بتن با درشت

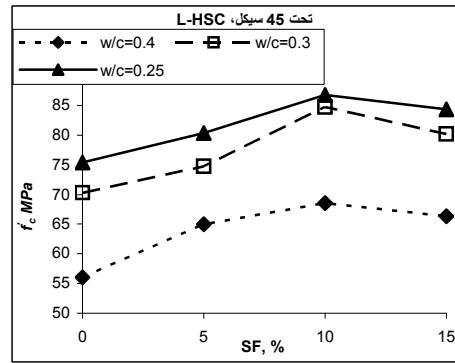
متوالی در افت مقاومت فشاری بتن کاهش یافته است. برای مقایسه، تأثیر زمان بر رشد متوسط مقاومت فشاری بتن شاهد که تحت اثر یخ‌بندان قرار ندارد، در جدول (۶) نشان داده شده است. در جدولهای فوق مقاومت ۶۳، ۲۸ و ۸۰ روزه بتن هم‌زمان با اتمام سیکل‌های ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ اندازه‌گیری شده‌اند.

۵- تأثیر نسبت آب به مواد سیمانی بر مقاومت فشاری بتن در مععرض یخ‌بندان

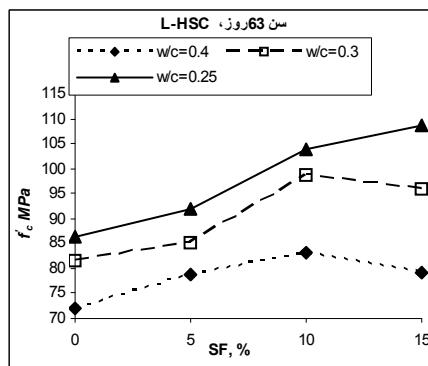
جدول (۷) نسبت متوسط مقاومت فشاری بتن (متوسط، به‌ازای چهار درصد متفاوت میکروسیلیس جایگزینی)، رابر

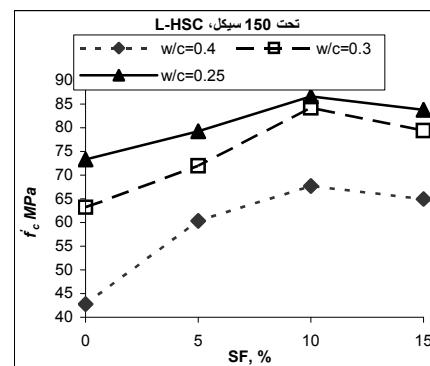
شکل ۲- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۲۸ روز

شکل ۱- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۴۵ سیکل

شکل ۴- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۶۳ روز

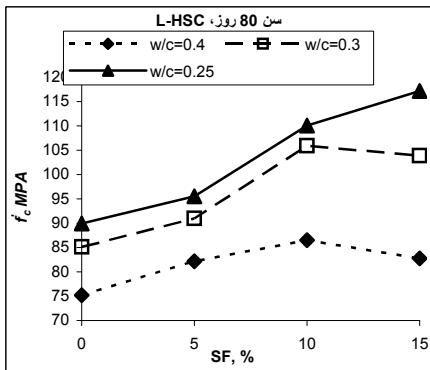
شکل ۳- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۱۵۰ سیکل

ساخته شده با درشت دانه آهکی مورد بررسی قرار گرفت. برای مقایسه اثر میکروسیلیس بر مقاومت فشاری بتن هنگامی که بتن تحت سیکلهای یخ‌بندان نباشد (بتن شاهد)، شکلهای (۲)، (۴) و (۶) برای بتن ساخته شده با درشت دانه آهکی بعد از ۲۸، ۶۳ و ۸۰ روز مورد بررسی قرار می‌دهد. شکلهای (۱)، (۳) و (۵) نشان می‌دهند که بعد از ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ سیکل یخ‌زدن و آب شدن متوالی، به کارگیری میکروسیلیس جایگزین سیمان به میزان ۱۰٪، بیشترین رشد را در مقاومت فشاری نهایی بتن ایجاد کرده است. همچنین شکلهای (۲)، (۴) و (۶) نشان می‌دهند که در بتن‌های شاهد با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴ و ۰/۳، به کارگیری میکروسیلیس جایگزین سیمان به میزان ۱۰٪، بیشترین رشد را در مقاومت فشاری نهایی بتن در سه سن ۲۸، ۶۳ و ۷۰ روز ایجاد کرده است. این در حالی است که در بتن با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۲۵ به کارگیری میکروسیلیس

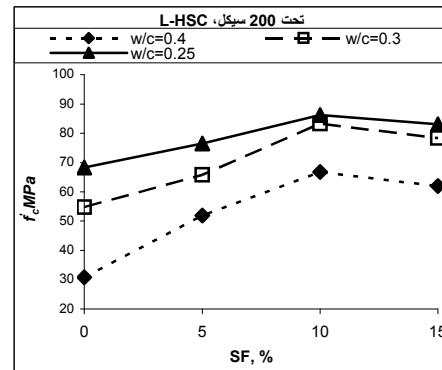
دانه کوارتزی (متوسط، بازای چهار درصد متفاوت میکروسیلیس جایگزینی)، را به متوسط مقاومت فشاری بتن با درشت دانه آهکی را ارائه داده و با نسبت مقاومت فشاری درشت دانه آنها و جذب آب حالت اشباع با سطح خشک آنها مقایسه می‌کند. جدول (۸) نشان می‌دهد که استفاده از درشت دانه‌های با مقاومت بیشتر و جذب آب کمتر، بتن با مقاومت فشاری بیشتر در حین یخ‌بندان تولید می‌کند. اثر نوع سنگدانه در سیکلهای بالاتر یخ‌زدن و آب شدن‌های متوالی بیشتر معلوم می‌شود.

۴-۴- تأثیر درصد میکروسیلیس جایگزینی بر مقاومت فشاری بتن در معرض یخ‌بندان

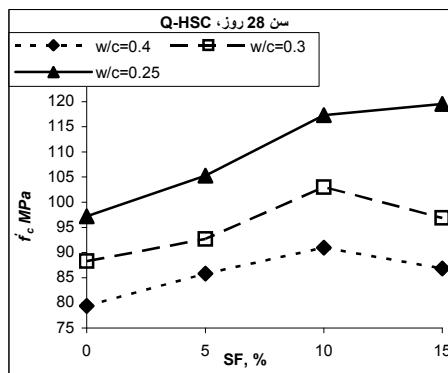
با تنظیم شکلهای (۱)، (۳) و (۵) اثر درصد میکروسیلیس جایگزینی بر مقاومت فشاری بتن در حین یخ‌بندان برای بتن

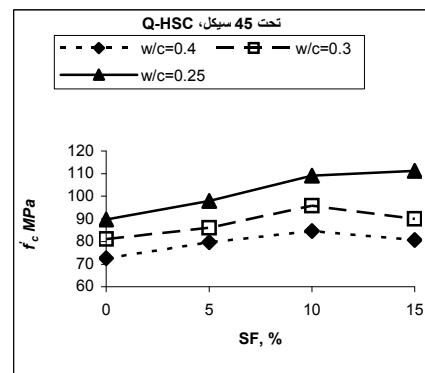
شکل ۶- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۸۰ روز

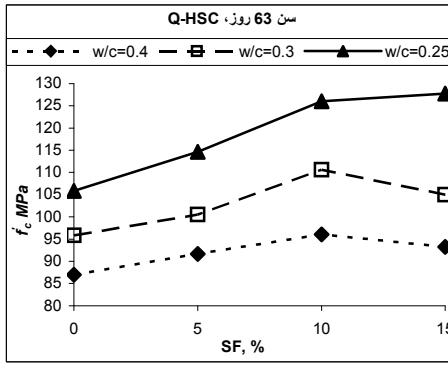
شکل ۵- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه آهکی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۲۰۰ سیکل

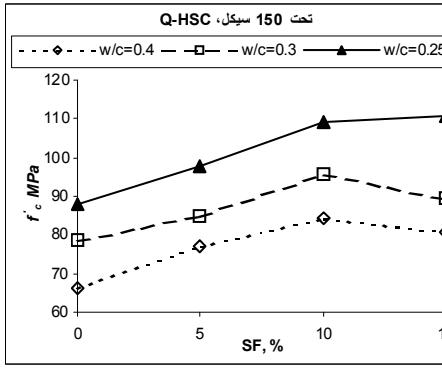
شکل ۸- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۲۸ روز

شکل ۷- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۴۵ سیکل

شکل ۱۰- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۶۳ روز

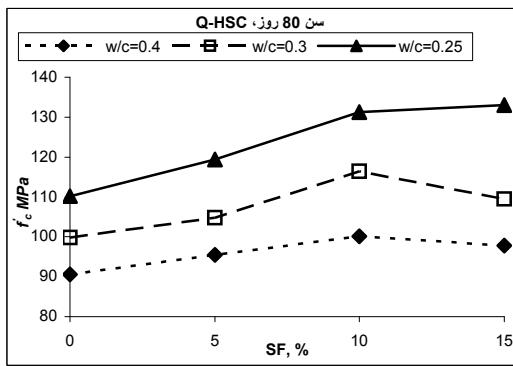
شکل ۹- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصد های میکروسیلیس بعد از ۱۵۰ سیکل

به طور محسوس تری مشخص می شود. همچنین با تنظیم شکلهای (۷) تا (۱۲) مسئله فوق، برای بتن ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی مورد بررسی قرار گرفت. این شکلهای نشان می دهند که در بتن ساخته شده با درشت دانه

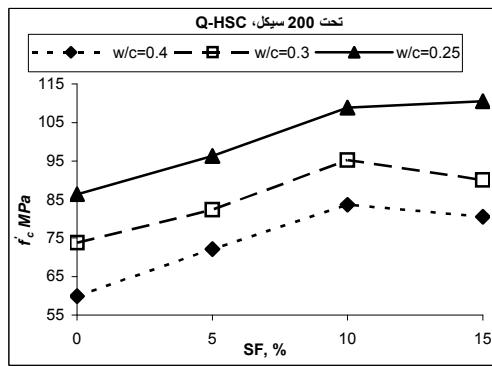
به میزان ۱۵٪، بیشترین رشد را در مقاومت فشاری بتن ایجاد کرده است. در شکلهای مذکور مشاهده می شود که با افزایش تعداد سیکلهای یخ زدن و آب شدن متوالی، اثر میکروسیلیس جایگزینی در افزایش مقاومت فشاری بتن در حین یخ بندان

جدول ۹- میزان خطای به دست آمده برای پارامترهای معادله (۱)

پارامترها	میزان خطای	۰/۰۱۵	۰/۰۰۹	۰/۰۶۵	۰/۱۹	۱۴/۱
		۰/۱۲۸	۰/۰۱۷	۰/۰۰۹	۰/۰۵	۰/۱۲۸

شکل ۱۲- مقاومت فشاری بتن شاهد با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصدهای میکروسیلیس بعد از ۸۰ روز

شکل ۱۱- مقاومت فشاری بتن با درشت دانه کوارتزیتی در مقابل درصدهای میکروسیلیس بعد از ۲۰۰ سیکل

درصد میکروسیلیس جایگزینی، مقاومت فشاری درشت دانه و تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن متواالی پرداخته و با برقراری رگرسیون چند متغیره^۷ با استفاده از نرم افزار اکسل [۱۲] مطابق معادله (۱)، مدلی ارائه شد.

$$f'_c = \frac{14.1 f_a^{0.19} (\frac{SF}{C} + 1)^{0.09}}{\left(\frac{W}{C}\right)^{0.65} N^{0.05}}, \quad Er_{f_c} = 0.8 \quad \& \quad R^2 = 0.87 \quad (1)$$

جدول (۹)، میزان خطای برای پارامترهای معادله فوق در سطح اعتماد ۹۵٪ ارائه می‌دهد. میزان خطای هر پارامتر، به این معناست که پارامتر فوق در بازه، پارامتر \pm میزان خطای پارامتر تغییر می‌کند.

محدوده قابل قبول برای مقاومت فشاری درشت دانه ۱۱۰ مگاپاسکال، برای نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۲۵ تا ۰/۴ و برای درصد وزنی میکروسیلیس جایگزینی سیمان ۰/۱۵ تا ۰/۱۵ و تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن تا ۲۰۰ سیکل است.

۶- درصد جذب آب بتن در حین یخ‌بندان

در تحقیق حاضر نمونه‌های بتونی که برای آزمایش فشاری طرح شدند، همزمان تحت آزمایش جذب آب نیز قرار گرفتند.

کوارتزیتی در هر سیکل یخ‌زدن و آب شدن متواالی برای نسبتهای آب به مواد سیمانی ۰/۴ و ۰/۳، به کارگیری میکروسیلیس جایگزین سیمان به میزان ۱۰٪، بیشترین رشد را در مقاومت فشاری نهایی بتون ایجاد کرده است. این در حالی است که در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۲۵، در سیکلهای اندازه‌گیری شده یخ‌زدن و آب شدن‌های متواالی، به میکارگیری میکروسیلیس جایگزین سیمان به میزان ۱۵٪، بیشترین رشد را در مقاومت فشاری بتون ایجاد کرده است. شکلهای فوق نشان می‌دهند که همین موضوع در مورد بتون شاهد نیز صادق است. در شکلهای مذکور مشاهده می‌شود که هر چه تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن متواالی بیشتر می‌شود، اثر میکروسیلیس جایگزینی در افزایش مقاومت فشاری بتون در حین یخ‌بندان، بیشتر می‌شود.

۵- تخمین مقاومت فشاری بتون با مقاومت بالا در حین یخ‌بندان

در این تحقیق به ارزیابی هم‌زمان داده‌های مقاومت فشاری بتون (حاصل از آزمایش) و چهار پارامتر آب به مواد سیمانی،

جدول ۱۰- میزان جذب آب بتن‌های ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی در حین یخبندان

بتن با درشت دانه کوارتزیتی			بتن با درشت دانه آهکی			SF(%)	W/C	
Ab _{n=200} (%)	Ab _{n=150} (%)	Ab _{n=45} (%)	Ab _{n=200} (%)	Ab _{n=150} (%)	Ab _{n=45} (%)			
۱۰/۰۱	۷/۳	۵/۸۵	۱۲/۹۳	۸/۲۵	۷/۲۳	۰	۰/۴	۱
۵/۸۷	۵/۲۵	۵/۱۱	۵/۹۱	۵/۶۵	۵/۴۴	۵		۲
۵/۴۵	۵/۱۴	۴/۹۲	۵/۷۷	۵/۵۲	۵/۳۵	۱۰		۳
۵/۱	۴/۸۶	۴/۷۵	۵/۵	۵/۳۵	۵/۲۵	۱۵		۴
۸/۰۴	۵/۹	۵/۱۱	۹/۰۷	۶/۷۲	۵/۸	۰		۵
۴/۷۸	۴/۴۳	۴/۳۱	۵/۱۵	۴/۸	۴/۷	۵		۶
۴/۶۵	۴/۳۵	۴/۲۲	۴/۸۲	۴/۴۶	۴/۳۴	۱۰		۷
۴/۴۵	۴/۱۷	۴/۰۳	۴/۲۷	۳/۹۵	۳/۸۴	۱۵		۸
۷/۶	۵/۴	۴/۸۲	۸/۳۱	۶/۲۵	۵/۲۱	۰		۹
۳/۹	۳/۵۹	۳/۴۷	۱/۴	۳/۷۹	۳/۶۷	۵		۱۰
۳/۷۳	۳/۴۵	۳/۲۲	۳/۹۹	۳/۶۸	۳/۵۴	۱۰		۱۱
۳/۵	۳/۲۲	۳/۱	۳/۹۱	۳/۶۴	۳/۵۲	۱۵		۱۲

جدول ۱۱- میزان جذب آب بتن‌های شاهد ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی

Ab, %		SF(%)	W/C	
بتن با درشت دانه کوارتزیتی	بتن با درشت دانه آهکی			
۵/۲۷	۵/۶۱	۰	۰/۴	۱
۴/۶	۴/۹۴	۵		۲
۴/۴۸	۴/۸۱	۱۰		۳
۴/۳۵	۴/۷۶	۱۵		۴
۴/۶	۵/۲۲	۰		۵
۳/۸۸	۴/۲۳	۵		۶
۳/۸۴	۳/۹۵	۱۰		۷
۳/۶۹	۳/۷۶	۱۵		۸
۴/۳۴	۴/۶۹	۰		۹
۳/۱۲	۳/۴	۵		۱۰
۲/۹۳	۳/۲۲	۱۰		۱۱
۲/۸۴	۳/۱۸	۱۵		۱۲

جدول (۱۰) نتایج آزمایش فوق را نشان می‌دهد. برای مقایسه بتنی (متوسط، به ازای چهار درصد متفاوت میکروسیلیس جایگزینی) بعد از ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ سیکل متنابض یخ‌زدن و آب شدن است. جدول مذکور نشان می‌دهد که با افزایش تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن متواتی میزان جذب آب بتن یا به عبارت دیگر تخریب آن افزایش می‌یابد. همچنین در جدول مذکور دیده می‌شود که با کاهش نسبت آب به مواد سیمانی

جدول (۱۱) نیز میزان جذب آب بتن شاهد را ارائه می‌دهد.

۶- تأثیر تعداد سیکلهای یخ‌زدن و آب شدن متنابض بر جذب آب بتن در حین یخبندان

جدول (۱۲) ارائه دهنده میزان جذب آب متوسط نمونه‌های

جدول ۱۲- تاثیر تعداد سیکل‌های یخ‌زدن و آب شدن متناوب بر میزان جذب آب بتن در معرض سیکل‌های یخ‌بندان

W/C			نسبت جذب آب	نوع درشت دانه
۰/۲۵	۰/۳	۰/۴		
۱/۰۹	۱/۰۷	۱/۱۱	$\overline{Ab}_{n=150} / \overline{Ab}_{n=45}$	آهکی
۱/۱۶	۱/۱۷	۱/۲۲	$\overline{Ab}_{n=200} / \overline{Ab}_{n=150}$	
۱/۲۷	۱/۲۵	۱/۳۵	$\overline{Ab}_{n=200} / \overline{Ab}_{n=45}$	
۱/۰۷	۱/۰۷	۱/۰۹	$\overline{Ab}_{n=150} / \overline{Ab}_{n=45}$	کوارتزیتی
۱/۱۳	۱/۱۶	۱/۱۷	$\overline{Ab}_{n=200} / \overline{Ab}_{n=150}$	
۱/۲۱	۱/۲۴	۱/۲۸	$\overline{Ab}_{n=200} / \overline{Ab}_{n=45}$	

جدول ۱۳- تاثیر نسبت آب به مواد سیمانی بر میزان جذب آب بتن در حین یخ‌بندان

$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.4)}{\overline{Ab}(w/c = 0.25)}$	$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.3)}{\overline{Ab}(w/c = 0.25)}$	$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.4)}{\overline{Ab}(w/c = 0.3)}$	تعداد سیکل‌های یخ‌بندان	درشت دانه مصرفی
۱/۴۰	۱/۱۷	۱/۱۹	۴۵	آهکی
۱/۴۳	۱/۱۵	۱/۲۴	۱۵۰	
۱/۴۹	۱/۱۵	۱/۲۹	۲۰۰	
۱/۴۱	۱/۲۱	۱/۱۷	۴۵	کوارتزیتی
۱/۴۴	۱/۲۰	۱/۲۰	۱۵۰	
۱/۴۹	۱/۲۴	۱/۲۱	۲۰۰	

جدول ۱۴- تاثیر نسبت آب به مواد سیمانی بر میزان جذب آب بتن شاهد

$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.4)}{\overline{Ab}(w/c = 0.25)}$	$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.3)}{\overline{Ab}(w/c = 0.25)}$	$\frac{\overline{Ab}(w/c = 0.4)}{\overline{Ab}(w/c = 0.3)}$	درشت دانه مصرفی
۱/۳۹	۱/۱۸	۱/۷۲	آهکی
۱/۴۱	۱/۲۱	۱/۱۷	کوارتزیتی

تغییر نسبت آب به مواد سیمانی ارائه می‌دهد. همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود، در هر سیکل یخ‌زدن و آب شدن متوالی و برای دو نوع درشت دانه به کار رفته، کاهش نسبت آب به مواد سیمانی منجر به کاهش میزان جذب آب نمونه‌های بتونی (افزایش دوام) شده است. برای مقایسه جدول (۱۴) نیز میزان جذب آب متوسط نمونه‌های بتونی شاهد را بر حسب تغییر نسبت آب به مواد سیمانی ارائه می‌دهد.

عمدتاً رشد میزان جذب آب در اثر افزایش تعداد سیکل‌های ذوب و انجام دادن کمتر می‌شود.

۶- تاثیر نیست آب به مواد سیمانی بر میزان جذب آب نمونه‌های بتونی در حین یخ‌بندان

جدول (۱۳) میزان جذب آب متوسط نمونه‌های بتونی (متوسط، بهازای چهار مقدار مختلف میکروسیلیس (جایگزینی) بعد از سه سیکل ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ را بر حسب

جدول ۱۵- تأثیر نوع درشت دانه بر جذب آب بتن در معرض سیکلهاي یخبندان $[(\overline{Ab})Q / (\overline{Ab})L]$

W/C			تعداد سیکلهاي یخبندان	نسبت جذب آب سنگ $W_{SSD,Q}/W_{SSD,L}$	نسبت مقاومت فشاری سنگ $f_{a,L} / f_{a,Q}$
۰/۲۵	۰/۳	۰/۴			
۰/۹۲	۰/۹۵	۰/۹۳	۴۵	۰/۶۷	۳/۲۱
۰/۹۰	۰/۹۵	۰/۹۱	۱۵۰		
۰/۸۸	۰/۹۴	۰/۸۸	۲۰۰		

جدول ۱۶- تأثیر نوع درشت دانه بر جذب آب بتن شاهد $[(\overline{Ab})Q / (\overline{Ab})L]$

W/C			نسبت جذب آب سنگ $W_{SSD,Q}/W_{SSD,L}$	نسبت مقاومت فشاری سنگ $f_{a,L} / f_{a,Q}$
۰/۲۵	۰/۳	۰/۴		
۰/۹۱	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۶۷	۳/۲۱

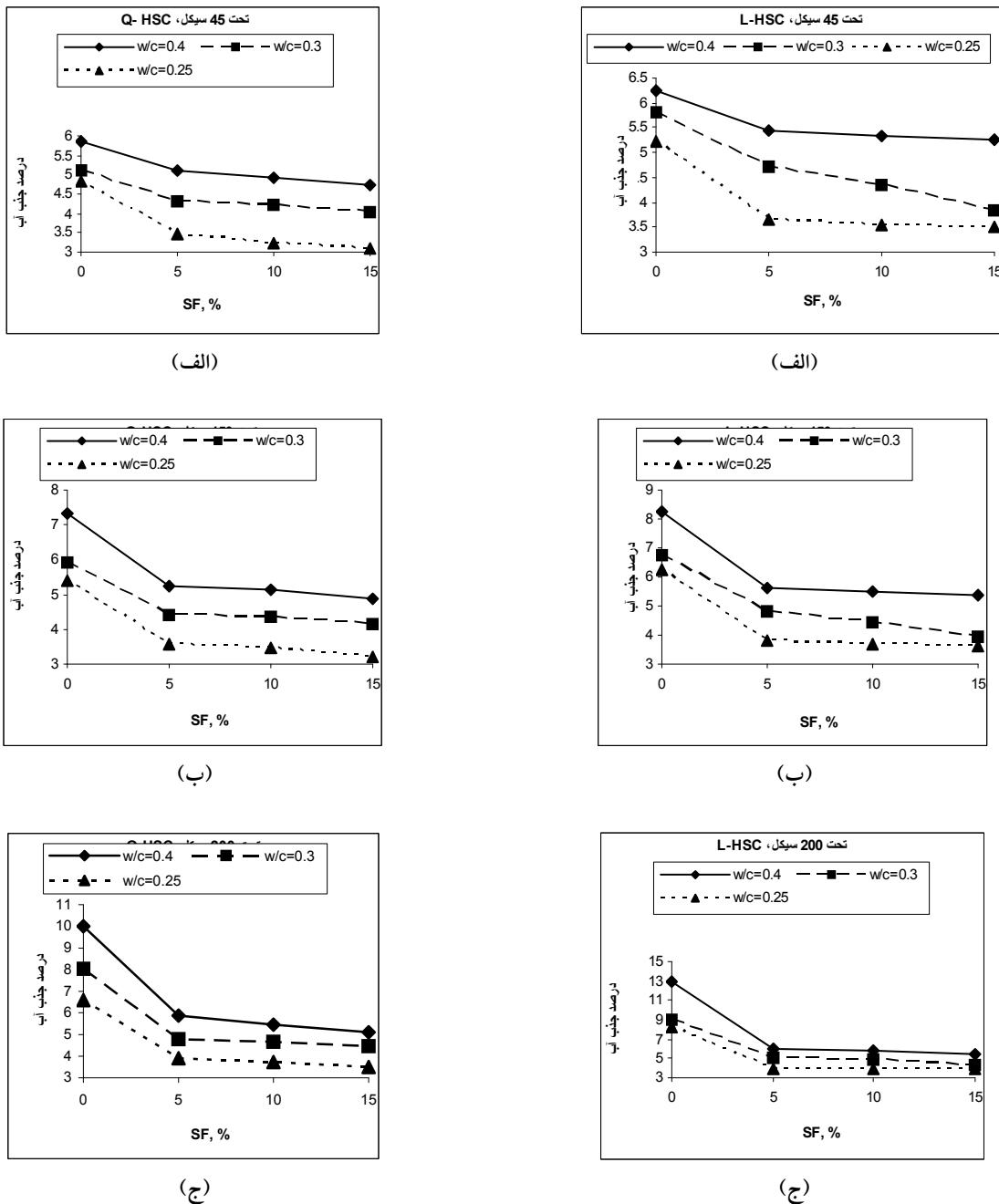
میزان جذب آب نمونه های بتونی در حین سیکلهاي متناوب یخ زدن و آب شدن، شکلهاي (۱۳-الف تا ج) تنظیم شدند. همان طور که مشاهده می شود، افزایش میزان میکروسیلیس جایگزین سیمان سبب کاهش میزان جذب آب بتون (افزایش دوام) در حین یخبندان می شود. مطابق این شکلها درصد بهینه میکروسیلیس جایگزینی برای افزایش دوام بتون دارای درشت دانه آهکی در برابر سیکلهاي متناوب یخ زدن و آب شدن ۱۵٪ است. با تنظیم شکلهاي (۱۴-الف تا ج) مسئله فوق برای بتون ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی مورد بررسی قرار گرفت. همان طور که مشاهده می شود، افزایش میزان میکروسیلیس جایگزین سیمان سبب کاهش میزان جذب آب بتون (افزایش دوام) در حین یخبندان می شود. مطابق این شکلها درصد بهینه میکروسیلیس جایگزینی برای افزایش دوام بتون دارای درشت دانه کوارتزیتی در برابر سیکلهاي متناوب یخ زدن و آب شدن ۱۵٪ می باشد. شکلهاي (۱۵ الف و ب) به ترتیب نشان دهنده میزان جذب آب نمونه های بتونی شاهد ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی در مقابل درصد های به کار رفته میکروسیلیس بوده و برای مقایسه با میزان جذب آب بتون های اصلی ارائه شده اند.

۳-۶- تأثیر نوع درشت دانه بر جذب آب بتون در حین یخبندان

جدول (۱۵) نسبت متوسط جذب آب نمونه های بتونی (متوسط، بهازای چهار درصد مختلف میکروسیلیس جایگزینی) ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی را به متوسط جذب آب نمونه های بتونی ساخته شده با درشت دانه آهکی، ارائه داده و با نسبت مقاومت فشاری درشت دانه آنها و جذب آب حالت اشباع با سطح خشک آنها مقایسه می کند. جدول فوق نشان می دهد که استفاده از درشت دانه با مقاومت بیشتر و جذب آب کمتر در هر سیکل از یخ زدن و آب شدن های متواالی، بتون با جذب آب کمتر و دوام بیشتر در برابر یخبندان تولید می کند. برای مقایسه جدول (۱۶) نیز نسبت متوسط جذب آب نمونه های بتونی (متوسط، بهازای چهار درصد مختلف میکروسیلیس جایگزینی) ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی را به متوسط جذب آب نمونه های بتونی ساخته شده با درشت دانه آهکی ارائه می دهد.

۶-۴- تأثیر درصد میکروسیلیس جایگزینی بر میزان جذب آب نمونه های بتونی در حین یخبندان

به منظور بررسی میزان تأثیر میکروسیلیس جایگزینی بر

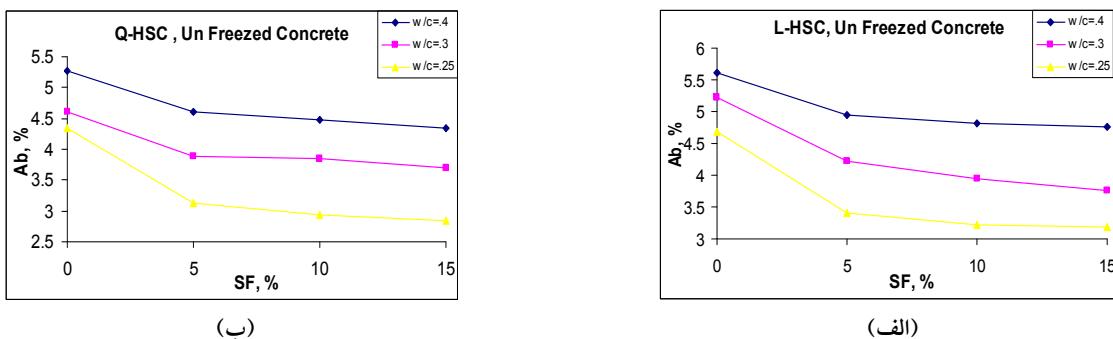

شکل ۱۴- میزان جذب آب نمونه های بتونی با درشت دانه کوارتزیتی بر حسب درصد میکروسیلیس جایگزینی بعد از الف) ۴۵، ب) ۱۵۰ و ج) ۲۰۰ سیکل

مدلی ارائه می شود که می تواند میزان جذب آب بتون در حین یخنندان را بر اساس چهار پارامتر تعیین کننده فوق (نسبت آب به مواد سیمانی، درصد میکروسیلیس جایگزینی، مقاومت فشاری

شکل ۱۳- میزان جذب آب نمونه های بتونی با درشت دانه آهکی بر حسب درصد میکروسیلیس جایگزینی بعد از الف) ۴۵، ب) ۱۵۰ و ج) ۲۰۰ سیکل

۵- تخمین میزان جذب آب نمونه های بتونی با مقاومت بالا در حین یخنندان اینک با برقراری رگرسیون چند متغیره مطابق رابطه (۲)

شکل ۱۵- میزان جذب آب نمونه‌های بتنی شاهد ساخته شده با

(الف) درشت دانه آهکی، و (ب) با درشت دانه کوارتزیتی، در مقابل درصدهای به کار رفته میکروسیلیس

جدول ۱۷- میزان خطای به دست آمده برای پارامترهای معادله (۲)

پارامترها	میزان خطای
۰/۳	۰/۱۱۹

می‌دهد. قابل ذکر است که میزان تغییر طول توسط کولیس دیجیتالی در هر وجه و در سه نقطه از آن وجه اندازه‌گیری شد.

۱-۷- تخمین میزان تغییر طول و کاهش وزن نمونه‌های

بتنی در معرض یخ‌بندان

اینک با برقراری رگرسیون چند متغیره مطابق معادلات (۳) و (۴) مدلی ارائه می‌شود که می‌تواند تغییر طول و کاهش وزن بتن در حین یخ‌بندان را بر اساس چهار پارامتر تعداد سیکل‌های یخ‌زدن و آب شدن، نسبت آب به مواد سیمانی، درصد میکروسیلیس جایگزینی و مقاومت فشاری درشت دانه، با دقیقی بسیار مناسب تخمین بزند. در این معادلات، محدوده قابل قبول برای این چهار پارامتر همان محدوده‌ای است که در معادله (۱) ذکر شد.

$$\Delta L/L = \frac{4.12N^{0.77} \left(\frac{W}{C} - 0.2\right)^{0.68}}{\left(\frac{SF}{C} + 1\right)^{1.35} f_a^{0.58}}, \quad Er_{\Delta L/L} = 0.048 \quad & R^2 = 0.92 \quad (3)$$

$$\Delta M/M = \frac{25.94N^{0.95} \left(\frac{W}{C}\right)^{2.42}}{\left(\frac{SF}{C} + 1\right)^{1.49} f_a^{0.65}} - 0.025, \quad Er_{\Delta M/M} = 0.054 \quad & R^2 = 0.92 \quad (4)$$

درشت دانه و تعداد سیکل‌های یخ‌زدن و آب شدن متوالی)، با دقیقی بسیار مناسب تخمین بزند. در این معادله، محدوده قابل قبول برای این چهار پارامتر همان محدوده‌ای است که در معادله (۱) ذکر شد.

$$Ab = \frac{11.43N^{0.19} \left(\frac{W}{C}\right)^{1.44}}{f_a^{0.119} \left(\frac{SF}{C} + 1\right)^{0.3}} + 2.1, \\ Er_{Ab} = 0.16 \quad & R^2 = 0.89 \quad (2)$$

جدول (۱۷) هم میزان خطای برای پارامترهای معادله فوق در سطح اعتماد ۹۵٪ ارائه می‌دهد.

۷- تغییر طول و کاهش وزن نمونه‌های بتنی در

عرض یخ‌بندان

درصد تغییر طول و میزان کاهش وزن نمونه‌های بتنی در حین یخ‌بندان از دیگر پارامترهایی است که نشان دهنده میزان دوام بتن در برابر سیکل‌های متناوب یخ‌زدن و آب شدن است [۱۱]. جدول (۱۸) و (۱۹) به ترتیب نتایج آزمایش درصد تغییر طول و درصد کاهش وزن نمونه‌های بتنی حاصل از میانگین سه آزمایش بعد از ۴۵، ۱۰۰ و ۲۰۰ سیکل یخ‌زدن و آب شدن متوالی نشان

جدول ۱۸- تغییر طول نمونه‌های بتون ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی تحت اثر سیکلها بخزدن و آب شدن

$\Delta L/L (\%)$						SF/C (%)	W/C		
نمونه‌های ساخته شده با درشت دانه آهکی			نمونه‌های ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی						
بعد از ۲۰۰ سیکل	بعد از ۱۵۰ سیکل	بعد از ۴۵ سیکل	بعد از ۲۰۰ سیکل	بعد از ۱۵۰ سیکل	بعد از ۴۵ سیکل				
۴/۷۲۸	۲/۵۴۷	۰/۴۴۷	۱۳/۱۹۹	۷/۶۰۳	۱/۶۴۰	۰	۰/۴		
۰/۳۵۸	۰/۲۰۶	۰/۰۵۴	۰/۷۷۰	۰/۴۳۴	۰/۱۵۱	۵			
۰/۰۴	۰	۰	۰/۰۸۶	۰/۰۵۷	۰	۱۰			
۰/۰۸۷	۰/۰۴	۰	۰/۲۲۴	۰/۱۰۳	۰/۰۳۳	۱۵			
۲/۴۷۱	۱/۱۱۶	۰/۳۳۱	۶/۲۳۴	۳/۳۰۱	۰/۸۳۲	۰			
۰/۱۷۰	۰/۰۹۰	۰/۰۵۰	۰/۴۶۵	۰/۲۳۴	۰/۱۳۲	۵	۰/۳		
۰/۰۲۱	۰	۰	۰/۰۵۷	۰/۰۳۱	۰	۱۰			
۰/۰۳۳	۰/۰۲۴	۰	۰/۰۷۶	۰/۰۵۰	۰	۱۵			
۱/۰۴۸	۰/۷۱۷	۰/۱۸۷	۲/۶۹۲	۱/۱۱۹	۰/۴۶۹	۰			
۰/۰۷۷	۰/۰۳۵	۰/۰۲۳	۰/۲۴۰	۰/۱۳۰	۰/۰۵۹	۵	۰/۲۵		
۰	۰	۰	۰/۰۲۲	۰	۰	۱۰			
۰/۰۰۲	۰	۰	۰/۰۵۱	۰/۰۲۹	۰	۱۵			

جدول ۱۹- کاهش وزن نمونه‌های بتون ساخته شده با درشت دانه آهکی و کوارتزیتی تحت اثر سیکلها بخزدن و آب شدن

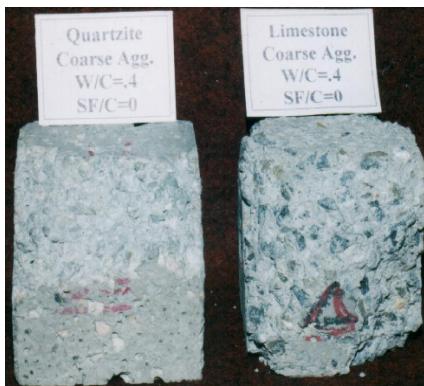
$\Delta M/M(\%)$						SF/C (%)	W/C		
نمونه‌های ساخته شده با درشت دانه آهکی			نمونه‌های ساخته شده با درشت دانه کوارتزیتی						
بعد از ۲۰۰ سیکل	بعد از ۱۵۰ سیکل	بعد از ۴۵ سیکل	بعد از ۲۰۰ سیکل	بعد از ۱۵۰ سیکل	بعد از ۴۵ سیکل				
۱۳/۵۲	۷/۴۵	۱/۳۴	۳۴/۶	۲۱/۱۲	۴/۸۴	۰	۰/۴		
۱/۰۷	۰/۶۲	۰/۱۶	۲/۲۹۳	۱/۲۹۵	۰/۴۵۳	۵			
۰/۱۲	۰/۰۶	۰	۰/۲۵۷	۰/۱۷	۰/۰۴۱	۱۰			
۰/۲۶	۰/۱۲	۰/۰۴	۰/۶۷	۰/۳۰۸	۰/۱	۱۵			
۷/۲۳	۳/۳۱	۰/۹۹	۱۷/۵۶	۹/۵۸	۲/۴۷۸	۰			
۰/۵۱	۰/۲۷	۰/۱۵	۱/۳۹	۰/۷۰	۰/۴۰	۵	۰/۳		
۰/۰۶	۰/۰۳	۰	۰/۱۷	۰/۰۹	۰	۱۰			
۰/۱	۰/۰۷	۰/۰۳	۰/۲۳	۰/۱۵	۰/۰۵	۱۵			
۳/۱۱	۲/۱۴	۰/۵۶	۷/۸۶	۳/۳۲	۱/۴	۰			
۰/۲۳	۰/۱۱	۰/۰۷	۰/۷۲	۰/۳۹	۰/۱۸	۵	۰/۲۵		
۰/۰۲	۰	۰	۰/۰۶	۰/۰۳	۰	۱۰			
۰/۰۶	۰/۰۴	۰	۰/۱۵	۰/۰۹	۰	۱۵			

جدول ۲۰- میزان خطای به دست آمده برای پارامترهای معادله (۳)

پارامترها	۴/۱۲	۰/۶۸	۰/۷۷	۰/۵۸	۱/۳۵
میزان خطای	۰/۷	۰/۱	۰/۰۸	۰/۰۹	۰/۰۵

جدول ۲۱- میزان خطای به دست آمده برای پارامترهای معادله (۴)

پارامترها	۲۵/۹۴	۲/۴۲	۰/۹۵	۰/۶۵	۱/۴۹
میزان خطای	۰/۸۴	۰/۳۳	۰/۱۰	۰/۱۱	۰/۰۶

شکل ۱۷- تاثیر نوع درشت دانه بر دوام بتن

شکل ۱۶- تاثیر درصد میکروسیلیس جایگزین سیمان بر دوام بتن

سیمان ۰/۴ و بدون میکروسیلیس را بعد از ۲۰۰ سیکل نشان می‌دهد. نمونه‌ها از راست به چپ دارای درشت دانه آهکی و کوارتزیتی‌اند. دیده می‌شود، که نمونه دارای درشت دانه کوارتزیتی دوام بیشتری نسبت به نمونه دارای درشت دانه آهکی از خود نشان داده است.

۷- نتایج

نتایج حاصل از تحقیق انجام شده را می‌توان به شرح زیر ارائه کرد:

۱- کمترین افت مقاومت فشاری، کاهش طول و کاهش وزن، در بتن با مقاومت بالا بعد از ۴۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ سیکل یخ‌زدن و آب شدن، به‌ازای ۱۰٪ میکروسیلیس جایگزینی حاصل شد. همچنین کمترین میزان میزان جذب آب در بتن با مقاومت بالا بعد از سیکلهای مذکور، به‌ازای ۱۵٪ میکروسیلیس جایگزین سیمان حاصل شد.

جدول (۲۰) و (۲۱) یه ترتیب میزان خطای برای پارامترهای معادلات (۳) و (۴) در سطح اعتماد ۹۵٪ ارائه می‌دهند. معادلات فوق با دارا بودن ضریب همبستگی خوب، مدلی بسیار مناسب برای پیش‌بینی دوام بتن با مقاومت بالا در حین یخ‌بندان هستند. همان‌طور که در معادلات (۳) و (۴) دیده می‌شود، با به کارگیری درشت دانه‌های با مقاومت بالاتر، می‌توان به بتن با دوام بیشتر، در برابر یخ‌بندان دست یافت. همچنین استفاده از میکروسیلیس جایگزین سیمان، میزان تخریب بتن با مقاومت بالا را در برابر یخ‌بندان کاهش می‌دهد. شکل (۱۶) چهار نمونه بتنی را بعد از ۲۰۰ سیکل نشان می‌دهد، که همگی دارای نسبت آب به سیمان ۰/۴ و با درشت دانه آهکی می‌باشند. نمونه‌ها از راست به چپ به ترتیب دارای ۵، ۱۰ و ۱۵ درصد میکروسیلیس‌اند. آنچه از شکل فوق دیده می‌شود اثر افزایش میکروسیلیس بر کاهش میزان تخریب نمونه‌هاست. شکل (۱۷) نیز دو نمونه بتنی با نسبت آب به

میکروسیلیس جایگزینی، میزان کاهش طول، افت وزن و میزان جذب آب بتن با مقاومت بالا را در برابر یخبندان کاهش می‌دهد.

۵- به منظور پیش‌بینی مقاومت فشاری، میزان جذب آب، میزان کاهش طول و میزان کاهش وزن بتن با مقاومت بالای ساخته شده با نسبت آب به مواد سیمانی در محدوده ۰/۰۰ تا ۰/۴ و میکروسیلیس جایگزینی تا ۱۵٪ وزنی مواد سیمانی و درشت دانه‌های با مقاومت فشاری ۱۱۰ تا ۳۲۸ مگاپاسکال، هنگامی که بتن فوق در معرض سیکلهای متداول یخ‌زدن و آب شدن قرار می‌گیرد، می‌توان به ترتیب از معادلات (۱)، (۲)، (۳) و (۴) استفاده نمود.

۲- همواره کاهش نسبت آب به مواد سیمانی تا میزان لازم برای انجام هرچه بیشتر هیدراتاسیون، مقاومت فشاری بتن در حین یخبندان را افزایش می‌دهد. همچنین کاهش نسبت آب به مواد سیمانی در حین یخبندان، میزان تخریب ظاهری (کاهش طول

و کاهش وزن) و میزان تخریب درونی (جذب آب) بتن را در برابر سیکلهای ذوب و انجام کاهش می‌دهد.

۳- همواره با به کارگیری درشت دانه‌های با مقاومت بالاتر و جذب آب کمتر، می‌توان به بتن با دوام بیشتر در برابر یخبندان دست یافت.

۴- استفاده از میکروسیلیس جایگزین سیمان، همواره مقاومت فشاری بتن را در برابر یخبندان افزایش می‌دهد. همچنین

واژه نامه

- 1. quartzite
- 2. melamine formaldeid sulphonates
- 3. compressive strength
- 4. length change

- 5. weight change
- 6. absorption
- 7. multiple regression

مراجع

1. Neville, A. M., *Properties of Concrete*, Pitman, London, 1982.
۲. نیلی، م.، و کامادا، ا.، "ارزیابی سریع دوام بتن‌های با مقاومت زیاد در مقابل یخ‌زدن و آب شدن با استفاده از روش تعیین مقاومت الکتریکی،" مجموعه مقالات سومین کنفرانس بین‌المللی بتن، شماره ۸۱۰، تهران، اردیبهشت ۱۳۷۹.
3. Zia, P., Ahmad, S., and Leming, M., "High Performance Concrete," USA, 1994.
4. Cohen, M. D., Zhou, Y., and William, L. D., "Non-Air-Entrained High-Strength Concrete, Is It Frost Resistant?," *ACI Materials Journal*, Vol. 89, No. 2, pp.406-414, July-August, 1992.
5. Hooton, R. D., "Influence of Silica Fume Replacement of Cement on Physical Properties and Resistance to Sulphate Attack, Freezing and Thawing and Alkali-Silica Reactivity," *ACI Materials Journal*, Vol. 90, No. 2, , pp.143-151, March-April 1993.
6. Marzouk, H., and Jiang, D., "Effects of Freezing and Thawing on The Tension Properties of High-Strength Concrete," *ACI Materials Journal*, Vol. 91, No. 6, pp. 557-586, November-December, 1994.
7. Bowser, J. D., Krause, G., and Tadros, K., "Freeze-Thaw Durability of High-Performance Concrete Masonry Units," *ACI Materials Journal*, Vol. 93, No. 4, pp.387-415, July-August, 1996.
8. Malhotra, V. M., "Role of Silica Fume in Enhancing the Durability of Concrete-A Review," *International Conference on Engineering Material*, Vol. 1, pp. 677-689, Ottawa, Canada, June 8-11 1997.
9. American Society for Testing and Materials, "Standard Specification for Portland Cement," ASTM C150-97, *ASTM Standard for Concrete and Mineral Aggregate*, Vol. 04.02, Standard Designation, C150-97, November 1997.
10. American Society for Testing and Materials, "Standard Test Method for Resistance of Concrete to Rapid Freezing and Thawing," ASTM C666-92, *ASTM Standard for Concrete and Mineral Aggregate*, Vol. 04. 02, Standard Designation, C666-92, November 1992.
11. Neville, A. M., and Brooks, J. J., *Concrete Technology*, Longman Scientific & Technical, London, 1990.
12. Microsoft Excel 2000, Manual, 2000.